

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3296/94

af 19. december 1994

om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Der blev den 16. december 1991 i Bruxelles undertegnet en Europaafnave mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side, i det følgende benævnt »aftalen«;

i afventning af Europaafnaveles ikrafttræden blev bestemmelserne heri vedrørende handel og handelsanliggender sat i kraft den 1. marts 1992 ved en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Den Tjekkiske og Slovenske Føderative Republik på den anden side, undertegnet i Bruxelles den 16. december 1991⁽¹⁾;

Rådets forordning (EØF) nr. 520/92⁽²⁾ fastsætter visse gennemførelsesbestemmelser til bestemmelserne i nævnte interimsaftale;

der blev den 4. oktober 1993 i Luxembourg undertegnet en særskilt Europaafnave med Tjekkiet som følge af opløsningen den 31. december 1992 af CSFR;

i henhold til konklusionerne fra Rådets møde i København den 21. og 22. juni 1993 blev interimsaftalen ændret ved en tillægsprotokol, der blev undertegnet den 22. december 1993, med henblik på at øge og fremskynde Fællesskabets indrømmelser;

der blev den 21. december 1993 undertegnet en supplerende protokol til interimsaftalen med Tjekkiet for at tilpasse aftalen til situationen efter opløsningen af CSFR og Tjekkiet's efterfølgelse heraf;

det er nødvendigt at fastsætte nærmere bestemmelser for iværksættelsen af visse af Europaafnaveles bestemmelser ved at indarbejde samme bestemmelser, som findes i forordning (EØF) nr. 520/92;

hvad angår handelsbeskyttelsesforanstaltningerne, bør der fastsættes særlige bestemmelser vedrørende de

almindelige regler, der navnlig er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 518/94 af 7. marts 1994 om den fælles importordning⁽³⁾ og i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽⁴⁾, for så vidt bestemmelserne i Europaafnaveles kræver det;

under overvejelserne om, hvorvidt der skal træffes en beskyttelsesforanstaltning, bør der tages hensyn til de forpligtelser, der er defineret i aftalen;

procedurerne vedrørende beskyttelsesklausuler, der er foreskrevet i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, finder ligeledes anvendelse;

der er fastsat særlige regler om beskyttelsesforanstaltninger vedrørende de tekstilvarer, der er genstand for tillægsprotokollen til Europaafnaveles;

der bør indføres særlige procedurer for anvendelsen af beskyttelsesforanstaltningerne i landbrugssektorerne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Landbrugsprodukter

Artikel 1

For landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag II til traktaten og som led i en fælles markedsordning er undergivet importafgiftsordningen, samt for varer henhørende under KN-kode 0711 90 50 og 2003 10 10 fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til artikel 21, stk. 2 og 4, i aftalen, efter fremgangsmåden i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 eller de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger. I tilfælde, hvor aftalen kræver et nært samarbejde med Tjekkiet, kan Kommissionen træffe passende forholdsregler til at sikre et sådant samarbejde.

⁽³⁾ EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

⁽¹⁾ EFT nr. L 115 af 30. 4. 1992, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 56 af 29. 2. 1992, s. 9.

AFSNIT II

Beskyttelsesforanstaltninger*Artikel 2*

Rådet kan efter proceduren i artikel 113 i traktaten beslutte at rette henvendelse til det Associeringsråd, der er nedsat ved aftalen, om de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 29 og artikel 117, stk. 2, i aftalen. Rådet vedtager i givet fald disse foranstaltninger efter samme fremgangsmåde.

Kommissionen kan fremsætte de hertil nødvendige forslag på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

Artikel 3

1. I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 64 i aftalen, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med aftalen, efter at den på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat har undersøgt sagens akter. Den foreslår i givet fald Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i traktatens artikel 113, at vedtage beskyttelsesforanstaltninger, undtagen i tilfælde af subsidier, på hvilke forordning (EØF) nr. 2423/88 finder anvendelse, idet sådanne foranstaltninger træffes efter de i nævnte forordning fastsatte procedurer. Disse foranstaltninger træffes kun på de betingelser, der er fastsat i artikel 64, stk. 6, i aftalen.

2. I tilfælde af praksis, der vil kunne udsætte Fællesskabet for foranstaltninger truffet af Tjekkiet i overensstemmelse med artikel 64 i aftalen, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med de i aftalen nedfældede principper, efter at den har foretaget en undersøgelse af sagens akter. Den træffer i givet fald passende beslutninger herom på grundlag af de kriterier, der er fastlagt i forbindelse med anvendelsen af traktatens artikel 85, 86 og 92.

Artikel 4

I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 30 i aftalen, træffes de beslutninger om indførelse af antidumpingforanstaltninger under overholdelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2423/88 og efter proceduren i aftalens artikel 34, stk. 2 og 3, litra b) eller d).

Artikel 5

1. Såfremt en medlemsstat anmoder Kommissionen om anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 31 eller 32 i aftalen, forsyner den

Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige til at retfærdiggøre dens anmodning.

Såfremt Kommissionen beslutter ikke at anvende beskyttelsesforanstaltninger, underretter den Rådet og medlemsstaterne derom inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage fra meddelelsen af den pågældende afgørelse.

I tilfælde af, at Rådet med kvalificeret flertal angiver, at det agter at træffe en anden afgørelse, underretter Kommissionen straks Tjekkiet herom og meddeler Tjekkiet, at der indledes konsultationer i Associeringsrådet som omhandlet i artikel 34, stk. 2 og 3, i aftalen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på 20 arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne med Tjekkiet i dette Associeringsråd.

2. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 3491/93 (¹).

Udvalget træder sammen efter indkaldelse fra formanden. Denne meddeler straks medlemsstaterne alle hensigtsmæssige oplysninger.

3. Såfremt Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ fastslår, at der bør anvendes beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 31 eller 32 i aftalen:

- underretter den, hvis den har handlet på eget initiativ, omgående medlemsstaterne herom, eller hvis der er tale om at efterkomme en anmodning fra en medlemsstat, inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af denne anmodning
- hører den udvalget
- underretter den samtidig Tjekkiet derom og meddeler Associeringsrådet, at der indledes konsultationer som omhandlet i artikel 34, stk. 2 og 3, i aftalen
- giver den samtidig Associeringsrådet alle oplysninger, der er nødvendige for disse konsultationer.

4. Konsultationerne i Associeringsrådet betragtes under alle omstændigheder som afsluttet ved udløbet af en frist på 30 dage efter den i stk. 1, fjerde afsnit, eller i stk. 3 omhandlede meddelelse.

Ved afslutningen af konsultationerne eller i givet fald ved udløbet af nævnte frist på 30 dage kan Kommissionen, såfremt intet andet arrangement har kunnet ingås, efter høring af udvalget træffe passende foranstaltninger til iværksættelse af artikel 31 eller 32 i aftalen.

5. Den i stk. 4 omhandlede afgørelse meddeles straks Rådet, medlemsstaterne og Tjekkiet; den meddeles tillige Associeringsrådet.

Den anvendes straks.

(¹) EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 1.

6. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen i henhold til stk. 4 truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af denne afgørelse.

7. Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse i henhold til stk. 4, andet afsnit, inden for en frist på ti arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne i Associeringsrådet, eller i givet fald efter udløbet af den i samme stykke nævnte frist på 30 dage, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen i henhold til stk. 3, indbringe sagen for Rådet.

8. I de i stk. 6 og 7 nævnte tilfælde kan Rådet med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på to måneder.

Artikel 6

1. Når ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 34, stk. 3, litra d), i aftalen gør sig gældende, kan Kommissionen træffe øjeblikkelige beskyttelsesforanstaltninger i de i aftalens artikel 31 og 32 omhandlede tilfælde.

2. Modtager Kommissionen en anmodning fra en medlemsstat, træffer den en afgørelse senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Kommissionens afgørelse meddeles Rådet og medlemsstaterne.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet efter fremgangsmåden i artikel 5, stk. 6.

Fremgangsmåden i artikel 5, stk. 7 og 8, finder anvendelse.

Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for den i stk. 2 nævnte frist, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen, indbringe

sagen for Rådet efter fremgangsmåderne i de foregående afsnit.

Artikel 7

Fremgangsmåderne i artikel 5 og 6 finder ikke anvendelse på de varer, der er omfattet af protokol nr. 1 til aftalen.

Artikel 8

Når omstændighederne gør det nødvendigt at træffe foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter i medfør af artikel 22 eller 31 i aftalen eller bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter, træffes sådanne foranstaltninger uanset artikel 5 og 6 efter fremgangsmåderne i forskrifterne for de fælles markedsordninger og i de specifikke forskrifter, der fastsættes i henhold til traktatens artikel 235 for varer fremstillet på basis af landbrugsprodukter, dog under overholdelse af betingelserne i artikel 22 eller 34, stk. 2 og 3, i aftalen.

Artikel 9

Fællesskabets meddelelser til Associeringsrådet i henhold til aftalen gives af Kommissionen, der handler på Fællesskabets vegne.

Artikel 10

Denne forordning berører ikke anvendelsen af de beskyttelsesklausuler, der omhandles i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109 H og 109 I, efter de procedurer, der er fastsat deri.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra datoen for Europaaftalens ikrafttræden (¹).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1994.

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

(¹) Senest den 1. februar 1995.